Ч. 160. Второк 3 серпня (21 липня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Характеристика теперішних часів і змаганя народів. — Цар в гостині у президента републики. — З Персиї.

Коли би хтось хотів схарактеризувати політичні змаганя наших часів — пише Павло Міхеліс в берлиньскім Tageblatt'і — то в першім ряді знайде ся змагане народів до свободи і самоуправи. Майже всюди надоїли вже людям старі кайдани, які они нїби то спокійно могли зносити через довгий ряд поколїнь. Они старають ся силою або в законній дорозї, як після обставин, поборювати запори, які їх спиняють привести до значіня свою власну волю. Від ряду лїт боре ся российский нарід о освободжене з під ярма абсолютизму, а хоч він мусїв доси вдоволяти ся лиш тїнию нїби то якогось абсолютизму, — що при величезнім просторі держави і низькім степени образованя дасть ся легко пояснити — то таки ще тим не сказано, що до періоду якого-такого спокою не прилучать ся нові борби.

В Туреччинї поступовим елементам народу удало ся власть султана майже зовсїм усунути а надати значіня основам конституцийного житя. Навіть в Персиї мусїв всемогучий колись шах своє змаганя до усуненя конституциї відпокутувати утратою престола; під пановнем молодого хлопця, котрого покликано лиш на номінального володітеля, знайде нарід потрібний спокій, щоби установити конституцийну запоруку, котра би не допустила, щоби абсолютизм вернув знову.

Але тепер бо вже й іспаньский нарід есть на дорозї увільнити ся від гнетучого ярма зледащілого і здеморалізованого правительства. Марокканьска авантура в яку запустило ся іспаньске правительсво, довела до вибуху. Здає ся, що має ся тут дїло подібне до российскої спекуляциї рубаня лісів над рікою Арно перед японьско-российскою війною а іспаньскі вояки не хотять наставляти свої голови в інтересї кількох капіталістів. Опір войска викликав остаточно революцийний рух і в широких кругах народних мас та довів до звістних вже подій. Тепер надходять вість, що правительству іспаньскому удало ся той небезпечний рух опанувати. Але хоч би й так дійстно було, хоч би навіть і удало ся ще сей раз завести кровавими средствами навіть і гробову тишину в Іспанії, як то вже нераз бувало в історії сего нещасливого краю, то таки треба побоювати ся, що диктатура вивже на ново опір народу. Нинї вже не можна хоч би й картачами змусити нарід, що би він не важив ся рішати сам о собі.

Що демократичний рух бодай в Европі робить поступи о тім міг переконати ся і российский цар Николай II., котрий тепер їде з Кіль до Франциї і Анґлії. Хоч би й як правительства, котрим він робить офіцияльну гостину, мали вгляд на него, то таки не можуть недопустити до того, щоби не відозвало ся невдоволене супротив єго правительства в народі, в прасї а по части навіть в репрезентациї народів. То правда, що цар Николай після своєї природної вдачі не уродив ся на деспота і тирана, але голос народу робить єго одвічальним за кроваві вчинки российскої реакциї, бо він її не спинив.

Длятого то принятє царя відбуває ся всюди в так штивних формах, двірскої і церемовіяльної традициї, як лиш можна собі подумати. Цар Николай не важить ся нїгде вийти із свого корабля, бо він чує ся безпечним свого житя лиш руках своєї полїциї. А що єго може прикрійше дотикає, то обставина, що на чолї француского правительства стоїть тепер чоловік, котрий ще перед кількома роками на народних зборах не лиш виповів війну всякій тиранії, але котрий і безпосередно взивав урядників державних до страйку. А тому чоловікови висказала палата послів вотум довіря 306 голосами против 46 противників

З Шербурґа доносять нинї: Підчас обіду

---

2)

В Монте Карльо.

Пригода в повесїльній подорожи.—В. д'Ереміта.

(Дальше).

І згода в семействі знов настала. Сьміючись і жартуючи зайшли ми на широку площу, при котрій з одногу боку стоїть пишна, богата каварня, з другого величезний париский готель а до него прилучає ся величавий фронт домів, підчас коли перед ним звернений до моря і до сланних терась стоїть дім гри або як єго урядово називають „касино", будинок так красний і в своїй мармуровій пишноті так величавий як лиш можна собі уявити.

Було вже около полудня. В недалекій „таверні"[1]), котра показала ся хорошенька як пуделочко, дістали ми знаменитих лянґустів[2]) і всего, чого потреба на добре снїдане. Коли опісля кельнер подав рахунок, я зажартував собі злобно і показавши рукою сказав: Тота пані платить!„

Я ще доси нїколи не видів, щоби моя жінка коли небудь так почервоніла ся як тепер. Она заплатила чемно, але дала кельнерови так маленький напивок, що ми мусїли собі річи, які відложити — капелюх, парасолю, палицю — самі собі подавали, бо кельнерови здавало ся, що сором був би таким гостям послугувати.

В десять мінут опісля стояли ми вже коло першого стола з рулетою в першій салї касина. Ми знайшли ся в такім окруженю, яке годі описати, а яке можна стрітити лиш в сїм місци. Найбільший збиток побіч найдрантивійшої елеґанциї, члени найперших кляс суспільности побіч представителїв не лиш півсьвіта але й єго третини, сини і доньки із всїх держав на земли. Всї шепчуть і муркотять та говорять щось з тиха до себе при поодиноких столах у всїх пяти величезних, пишних салях. Здає ся як би всї ті сотки а сотки людий змовили ся потайком чи слухали якогось тайного приказу, так заховують ся тихенько, не говорять анї слова голосно, всї ходять на пальцях, у нїкого не видко нїякого пристрастного зворушеня. Чути лиш, як паде кулька, як дзвонить золото і срібло а той торжественний настрій який тут панує, перериває від часу до часу, лиш монотонний голос крупієрів, який несе ся у воздусї переповненім запахом перфум.

Я кинув переданий менї люйдор на 26. Він покотив ся на черточку коло 25. На мою просьбу крупіє посунув єго на призначене число. Стіл заложений цїлий металевими грішми і банкнотами.

— Чи нїхто вже не ставить? — питає крупіє і кулька фуркотить в рулетї та паде в переділку. — Нетерпеливо натягають всї голови і заглядають — чути голосні слова крупєра: 25 — червоне.

Я шепчу до жінки: Шкода, наша командорка не має щастя. На другім числї побіч був би я міг тепер загорнути трийцять пять разів більше.

За кілька хвиль крупєри загорнули своїми згортачками страти грачів а другим виплатили виграні гроші.

Гра розпочала ся на ново.

— Хочеш може поставити?

Усьміхаючись спитав я так мою жінку а она на то з обуренем відповіла: Прецї знаєш, що я ненавиджу гри!

— Добре — ну ще лиш трошки терпеливости!

— Мої пятьдесять франків розділені на три ставки на столї. За кілька хвиль згорнув я крім моєї ставки ще й шїсдесять франків виграних.

Моя жінка лиш видивилася на мене. Отже — то й так можна? І так борзо? Усьміх проявив ся на її лици. — Ходи! — шепнула до мене.

На дворі в сьвітлї ясного сонця купали ся будинки, городи і люди. Ми пішли собі поволеньки прекрасними алеями до парку та походили по чудових терасах з їх буйною полудневою ростинностию. Ми проходжали ся свобідно під пальмами та між прекрасними корчами і цьвітами, які ростуть лиш в теплих краях.

Наконець зайшли ми аж до мармурового балясу на горішній терасї. Нашим очам представив ся чудовий краєвид, який мов би з якої казки. На право, на очайдушно висунених скалах старе Монако, на ліво ген далеко миленькі зариси Кап Мартена, перед нами незмірима площа моря. Побереже, що тягне ся десь да-

виданого на честь царя і цариці на корабли „Verité“ виголосив президент Фалієр тоаст, в котрім сказав:

Присутність царя і цариці в Шербурзі надає союзови Франциї з Росиєю, котрий справедливо уважають в сьвіті за запоруку мира, сьвяточного характеру, обіцюючу надію, що вплив союза буде на будуче не менше щасливий як і в минувшости. Президент републики випив відтак за благо царя, цариці і цілої царскої родини, та на благо російскої держави.

Цар в своій відповіди зазначив, що має непохитне переконанє, що союз межи обома державами творить цінну запоруку загального мира і що тісний союз дружби межи Франциєю і Росиєю також і в будучности буде виконувати спасенний вплив. — По обіді взяли царска пара і Фалієр участь у венецкім фестині, устроенім залогою францускої ескадри.

Після вістий, які одержало російске правительство з Тегерану, виїде давний шах Персиї сего місяця та поїде на якийсь час на Крим. З ним виїде також звістний російский полковник Ляхов. Позаяк правительство постановило відправити его зі служби інструктора для перскої армії, то до Персиї будуть покликані німецкі офіцири, щоби о скілько можна затерти вплив російский, позаяк він взагалі приніс лиш злі плоди. Бриґада козаків Ляхова буде розвязана. Російске посольство вже повідомило перске правительство, о тім, що Ляхова покликано до Петербурга.

Новинки.

Львів. дня 2-го серпня 1909

— **Іменованя.** На основі уповажненя п. Міністра справ внутрішних п. Намістник поручив дрови Адамови Федоровичеви, ц. к. радникови Двору і управителеви староства в Кракові, яко делеґатови Намістника, інспекцию староств: в Хшанові, Бялій, Живци, Вадовицях, Подґуржу, Мисленицях, Віличці, Бохні, Лимановій і Новім Торзі: — Йосифови Лянїкевичеви, ц. к. радникови Двору і управителеви староства в Перемишли, яко делеґатови Намістника, інспекцию староств: в Березові, Стрижові, Ряшеві, Кольбушевій, Низьку, Ланцуті, Переворску, Ярославі, Чесанові, Яворові і Мостисках; — Юлієви Прокопчицови, ц. к. радникови Двору і управителеви староства в Станиславові, яко делеґатови Намістника, інспекцию староств: в Долині, Калуши, Богородчанах, Надвірній, Печеніжині, Косові, Снятині, Коломиї, Городенці, Бучачи і Товмачи.

— **Перенесеня.** Гал. Дирекция почт і телеґрафів перенесла почтового официяла, Ярослава Сівґалевича з Бережан до Стрия.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала тимчасових окр. шк. інспекторів сталими шкільними інспекторами окружними в IX кл. ранґи: Влад. Вяна в Раві руской, Івана Середу в Турці і Ів. Пешковского з Городенки в Низьку, а управ. 4-кл. школи в Ляцкорони Йос. Льоренца тимч. окр. шк. інспектором в IX. кл. ранґи в Березові; затвердила вибір Ів. Заблоцкого управ. 4 кл. школи в Поморянах, на представника учительского званя до окр. ради шк. в Зборові; іменувала Клим. Коповского заступником учителя в учит. семинариї муж. в Заліщиках; іменувала в народних школах: о. Евг. Мояцібовича катехитом 5-кл. жін. школи виділ. в Бродах. Стеф Качалу управ. 2 кл. школи в Ценяві, Анну Комянівну учит. в Дорошові II., Марию Винницку учит. в Москалївці, Кар. Костшияньску в Малехові, Ольгу Фрідманівну в Опришівцях, Мих. Біляса в Смільній, Тимотея Кульчицкого в Кульчицях русгикальних і Дмитра Горбачевского в Семенівці.

— **Руско-німецка ґімназия в Чернівцях,** котрої директором есть радн. Ковак, числила в послїднім році 709 публичних учеників і 45 привативістів. Між ними було 398 Русинів, 241 Німців і 65 Поляків. Разом було: 163 з Черновець, 422 з Буковини зпоза Черновець, 100 з Галичини, 18 з инших країв. При класифікациї одержало 80 відзначаючий степень, 500 першу, 68 другу а 12 трету класу.

— **Репертуар** руского театру в Борщеві. (Саля „Народного Дому“. Початок о 8 вечером).

Ві второк, дня 3 серпня с. р. „Марійка“ ческий народний образ зі співами в 5 діях Ал і В. Мрштіка.

В середу, дня 4 серпня с. р. „Вій“, фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

В четвер, дня 5 серпня с. р. „Анонїми“, фарса в 3 діях Девалїєра; фарса ся відзначає ся незрівнаним гумором.

В суботу, дня 7 серпня с. р. „Уріель Акоста“, траґедия в 5 діях К. Ґуцкова.

В неділю, дня 8 серпня с. р. „Запорожець за Дунаєм“, народна комічна оперета в 3 діях Артемовского, закінчить „Вечерниці“, музичний таір Ніщиньского.

Ві второк, дня 10 серпня с. р. „Хата за селом“, народний образ в 5 діях зі співами і танцями перероблений з повісти Крашевского. — Музика Носковского.

— **Про будівельну катастрофу,** про котру у нас сими днями була згадка, доносять з Петербурга: При ул. Растаяная, звістний богач і властитель численних камениць, радник державний інж. Салеман будував каменицю на 7 поверхів. Щоби осягнути як найбільші доходи, Салеман уживав злих материялів, що впрочім робив уже при попередних будовах, викликуючи катастрофи в менших розмірах. Цемент містив в собі за богато піску, зелїзні траверси були лихі і взагалї весь материял був послїдний. Робітники звернули увагу будівничого Максимовича, що фундаменти заложено дуже слабі, наслїдком чого мури тріскали. Сї замітки Максимович приймав з легковаженєм. Вкінци настала катастрофа. Будівля в одній хвили розсипала ся в румовище, котре присипало собою робітників, з котрих 25 погибло на місци. В пивницях найшло ся засипаних 12 шлюсарів, котрим годї було поспішити з ратунком, бо при ратунковій праці решта мурів готова була завалити ся. В першій хвили добуто девять трупів з відорваними головами. При дальшім ратунку добуто ще 40 трупів страшно покалїчених. Публика страшенно обурена на Салемана. Власти приказали збурити дві давнїйші его будови, щоби недопустити до подібної катастрофи.

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставка в Стрию буде отворена 19-го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і праці. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско молочарский в Стрию“.

— **Крадежі.** До помешканя Михайла Гасія, дозорця реальности при ул. Лазні ч. 8. вломив ся оногди злодій і вкрав ему ґардеробу, вартости звиш 200 К. — Михайла Мельника, слугу друкарні п. Айхельберґера, що вкрав був 300 К, призначених на виплату складачам арештувала полиция аж в Осьвітимі в дорозі до Прус. При арештованім найдено лиш 14 К. Мельник втік з арешту і прибув до Львова, де его зловили оногди в ринку, таки самі пошкодовані.

— **Зблукала ся.** Ванда Крокошиньска, 17-літна служниця приїхала кілька днів тому назад до Львова і вступила тут на службу до якоїсь пані, котрої назвиска і адреси не знає. В суботу вийшла зі своєю панею на ринок на купно і тут загубила ся в місті так, що мусїла она удати ся о поміч на полїцию. В виду

леко, масивні формациї гір зі своїми лісами і ґрупами скал, безконечний уровень моря, що ген далеко на овиді в однїй лінії сполучає ся з небом, земля — вода — небосклон, облиті чистим як кришталь воздухом, творили одну симфонію синїх красок почавши від найтемнїйшої лазурової аж до ясно фіолетної. Наші очи не могли досить надивити ся на то чудо краси, яке тут природа сотворила, на ту гармонїю красок, якою она все то обвела.

В якийсь час опісля сиділи ми в концертовій сали касина. Надивившись на красу зайшли ми тепер сюди, щоби тут знов краси наслухати ся, бо тут продукує ся одна із найлїпших орхестр на сьвітї.

Наш скромний обід в реставрациї парискского готелю відбув ся дуже весело. Ми знайшли ся в товаристві людий з цілого сьвіта, по котрих видко таке богатство, що то аж чоловіка пригноблює. Не обійшло ся й без фляшки шампаньского вина. Тому й не дивниця, що ті гроші які я був виграв, стопили ся мов сніг на сонци.

Моя жінка не противила ся, коли ми зайшли на ново до салї гри. Доси називала она Монте Кальо „дїдьчою норою“ але тепер переконала ся бодай що то не нора.

Тих пятьдесять франків, що мені дала була жінка я собі задержав був на пізнїйше: битва могла тепер на ново розпочати ся.

При однім столї в маврийскій сали удало ся мені здобути якесь крісло. Моя жінка стануда собі поза мною. Тут грали в „тран-те карант“ (Trente et quarante) — гра в карти найперших грачів. При тій грі ставлять що найменше золоту двайцятьфранківку, срібні гроші при тій грі заказані.

Якийсь час сував я зі змінним щастєм моїми золотими монетами то сюди то туди, аж одна серия гри принесла мені щастє. Я лишав і вкладку і виграну суму а ті гроші заєдно подвоювали ся. Шість разів раз пораз вийшла тота сама краска. До моєї купки металевих гроший прилучили ся ще й банкноти. Коли я ті гроші згорнув, показало ся, що я виграв около сімсот франків.

Аж ось побачив я перед собою по другім боцї стола знакомі мені лиця. Пані Кросфільд, тоті три Американки і задумчивий Грек. Ми кивнули собі головами. Они прийшли відтак на нашу сторону і розповіли, що вертаючи з Ніцци висїли тут і поїдуть аж третим поїздом що звідси відходить.

— Ах — то ви тілько гроший виграли! — стала одушевляти ся одна з сестер.

— То ви маєте щастє! — сказала друга а третя додала: Може ви би нам сказали, як то робити, щоби виграти тілько гроший?

Я в души проклинав їх за то, що они мені перешкаджають, бо я тепер був як раз при „роботі“.

Коли мені моя жінка шепнула до уха: Сї пані і пан Пападіпопульос хотять перейти ся; я хотїла би також до них прилучити ся, а нї то таки тут прикросту“ — згодив ся я на то дуже радо. Ми умовили ся, що за годину зійдемо ся в тій самій реставрациї, де були на обідї.

„Зломив би сь обі ноги і вернув здоров до дому!“ Се старе мисливске желанє шепнула мені ще жінка до уха, підчас коли єї рука через хвильку спочивала в моїй. Она була суха і горяча. Я глянув на неї. Єї личко було ціле мов грань червоне.

Тут страшно душно і за горячо для тебе. Вийди трохи на холод на підсїнє!

Она таки й зараз щезла зі своїм товариством поза тим подвійним рядом людий, що стояли коло стола, при котрім я сидїв.

О тім, що тепер діяло ся, пригадую собі лиш дуже невиразно. Виджу перед собою яскраво осьвітлену зелену площу, пакриту сукном понад котру витягають ся від часу до часу сильні костисті мужескі руки і тонкі нервові жіночі руки з поблискуючими перстенями і брилянтами — як они ставлять золото і золото згортають; чую як крупє, що ставить карти, коротко заповідає гру, виджу, як моя купка, котру суваю то туди то сюди, а котру лиш рідко згортаю, росте щораз більше і робить ся з неї мала гора; пригадую собі, як мені по голові крутять ся всілякі гадки, дорогі дарунки, які куплю для моєї жінки, особливо той нашийник з перлами, котрий їй так дуже сподобав ся.

Наконець числю. Вісім тисячів чотириста франків!

(Дальше буде).

---

[1]) Шинок, гостинниця. — [2]) Морский рак.

того, що дівчина робить вражіне умово слабо розвиненої, полиция віддала єї під опіку комісарияту другої части міста.

— **Дорогі скрипки.** У выставовім вікні фабрики скрипок в Берлині виставлені тепер дві скрипки роботи славного італіяньского фабриканта Страдіварія. Они походять з найлучшої єго доби. Одна скрипка єсть з 1703 р., задержала дуже добре і видко на ній чудовий червонавий ляжер, ціна сеї скрипки назначена на 85.000 марок (102.000 к.) Друга скрипка походить із значно пізнійшого часу бо з 1917 р. а ціна єї 100.000 марок (120.000 к.) Страдіварі зробив був за свого житя около 1100 скрипок, з тих задержало ся доси яких 550. Отже половина Страдіварія вже знищена.

— **Катастрофи.** З Токіо насіла вість, що в Манджуриї настала страшенна повінь, підчас котрої згинуло звиж 1000 людий. В місті Кірині віддаленім о 25 миль від Мукдену, стоїть до 7.000 домів під водою, котра все ще прибуває. — Про землетрясеня в Мехіку доносять, що оно в містах, положених в середині того краю наробило страшенної шкоди. Місто Чільпанчінґо єсть зовсім знищене. Так само й Філінна, де згинули сотки людий. В Іґвалю і Акапулька від сторони води завалили ся всі доми; не остав ся ані один. В самім Мехіку наробило землетрясене значної шкоди. Мури катедри попукали. Нині земле трясене в Мехіку повторило ся; богато домів захитало ся, але шкоди не було віякої. — В Осака в Японії вибух оногди величезний огонь. До вчера згоріло там 1000 домів а огонь ширить ся дальше. В огни згинуло також дуже богато людий.

— **Мурин чортом.** Весела подія стала ся недавно тому в румуньскім селі Ґрізор коло Деки на Угорщині. В тій громаді від довшого часу не було дощу а зажуреві селяни уладжували безнастанно процесиї, щоби перепросити божий гнів і відогнати чари, котрі після гадки старої знахорки хтось мав кинути на село. В тім часї заїхав до села цирк, в котрім межи иншими мав виступати мурин. Коли він, не предчуваючи нічого злого, вийшов на село, на прохід, повстало велике зворушене, бо селяни думали, що се чорт у власній особі появив ся в селї. Один селянин побіг до дзвінниці і заалярмував людий, а ті з косами і ціпами вирушили напротив „чорта". Зачала ся погоня за мурином, котрий сховав ся до керниці; селяне обляглп єї у відповідній віддалі, щоби „чорт" їм не вирвав ся з рук. Як лише мурин вихиляв голову, щоби побачити чи облога не уступила, налякані селяне втікали. Тревало се кілька годин, аж надійшов директор цирку, котрому по довгих трудах удало ся переконати селян, що мурин не є чортом.

— **Розписане лїцитациї.** Дирекция зелізниць держ. у Львові розписала лїцитацию на доставу олїю ріпакового до паленя і до смарованя на рік 1909/10. Близші условія і формулярі оферт можна одержати в бюрі 4 Дирекциї від 10 до 29 серпня с. р.

Реченець до внощеня оферт кінчить ся 30 серпня о год. 12 в полудни.

Телеґрами.

Відень 2 серпня. В тягненю турецких льосів в Константинополи припала головна виграна 600.000 франків на ч. 674.412 а виграна 60.000 фр. на число 77.182.

Мадрид 2 серпня. Послідні вісти з Барцельони потверджують, що там настав спокій, особливо в середмістю, де більшість склепів поотвирано а у фабриках і варстатах розпочато роботу. Число жертв ще не звістне докладно. Останок барикад знищено.

Шербурґ 2 серпня. По обіді на корабли „Штандарт" цар, цариця і президент Фалієр придивляли ся штучним огням. Попращавшись дуже сердечно з царем Фалієр вернув назад на корабель „Verité". Росийска ескадра выїхала нині до Кавс (Coves).

Мадрид 2 серпня. Для родин резервістів висланих до Мелїлї і для родин ранених вояків оголошено складки. Королева Вікторня жертвувала 25.000, королева-вдовиця Христина 15.000, інфантка Мария Тереса і інфант Фернандо 10.000 песетів.

Льондон 2. серпня. Король Едвард відбув при красній погоді перегляд родинної фльоти і атлянтийскої. Обі фльоти займали 18 миль простору.

Константинополь 2 серпня. „Tanin" доносить, що вчера внаслїдок пороблених Портою кроків усунено грецку хоругов з кріпости в Канеї.

Мелїля 2 серпня. Два поїзди з средствами пожив і муницею виїхали звідси під опікою сильної кольонни войск і трох гірских батерий, щоби заосмотрити в поживу дальше висунені позициї. Численні відділи Кабилїв зібрали ся недалеко Мелїлї і лагодять ся мабуть до більшої битви.

Шербурґ 2 серпня. Цар Николай відбув нараду з міністром справ заграничних Пішоном. Президент Фалієр видав на честь росийскої царскої пари снїдане на корабля „Verite".

Ню Йорк 2 серпня. Якийсь Японець зранив небезпечно з револьвера хіньского віцеконсуля Люк Вінґа в бюрі віцеконсуляту. Напастника арештовано.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5^{50}, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2**^{05}, 5·58, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30 *) 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).